

Ημερολόγιο ασημάντων 493:»Τον Ιούλιο η ανάγνωση του τοπίου δεν είναι για αρχάριους»/ Έχει ωραία στήθη αλλά η πλαζ αποδοκιμάζει

Δημήτρης Τζουμάκας

Αποσπάσματα από το Ημερολόγιο Ασημάντων του συγγραφέα Δημήτρη Τζουμάκα. Για σχόλια και παρατηρήσεις μπορείτε να επικοινωνήσετε με τον συγγραφέα στις ηλεκτρονικές διευθύνσεις dtzm@hotmail.com ή kosmos@kosmos.com.au ή με επιστολή στην διεύθυνση Kosmos Newspaper, 654 New Canterbury Road, Hurlstone Park NSW 2193.

* Ο Δημήτρης Τζουμάκας γεννήθηκε στην Αθήνα το 1945. Την περίοδο της δικτατορίας έζησε στο Παρίσι και το 1974 μετανάστευσε στο Σίδνεϊ, όπου έζησε μέχρι το 2006. Διδάκτωρ φιλοσοφίας, εργάστηκε σε εφημερίδες στο Σίδνεϊ και δίδαξε ελληνική και συγκριτική λογοτεχνία στα Πανεπιστήμια Macquarie και New South Wales. Έχει βραβευθεί από το αυστραλιανό υπουργείο πολιτισμού για τα βιβλία του «Χαρούμενο Σίδνεϊ» και «Η γυναίκα με τα αγκάθια στο λαιμό».

Ο μόνος Έλληνας παραθεριστής στη λουτρόπολη αυτή τη στιγμή είναι ο σ. Τζουμάκοβιτς και διαβάζει Φρόντ: «Γυναίκες πρωτόγονης παραφοράς». Οι τουρίστες είναι φουλ Balkania: ρουμάνοι, σέρβοι και σλαβοτόιοι, αρχοντοπρολετάριοι.

2 9.6.22 Δεν είμαστε πια παρά ένα φανάρι με αναμνήσεις στη γωνιά ενός δρόμου απ' όπου δεν περνάει κανείς. Να εμπιστευτείς τους ανθρώπους είναι σαν να σκοτώνεις λιγάκι Λ.Φ.Σελίν: Ταξίδι στα βάθη της νύχτας.

Όλα καλά, αλλά ξεχνάω εύκολα. Ξέχασα ότι αγαπούσα την Αρετή και άρχισα να αγαπώ την Ευρυδίκη. Εδώ στο χώρο της ιαματικής εξορίας θα έπρεπε να θυμάμαι πόσο εύκολα προδίδω τον ίδιο μου τον εαυτό. Γεννηθήκαμε για να προδώσουμε; Χμ! It depends! Απροσδιόριστοι παράγοντες και μία σταθερά παίζουν ρόλο: Οι συνθήκες, η πολυπλοκότητα και η ραχοκοκαλιά που έχουμε. Διότι δεν υπάρχει πλάσμα που να μην έχει προδώσει ή να μην έχει προδοθεί, να μην έχει πληγωθεί ή να μην πληγωθεί για αυτό πάμε στην Αιδηψό, πάμε στο Γαλαξία και στο Σκλαβενίτη κι αγοράζουμε αντικουνουπικό, μερικά σουρωτήρια και στην Κίρκη κοιρινό.

Ο μόνος Έλληνας παραθεριστής στη λουτρόπολη αυτή τη στιγμή είναι ο σ. Τζουμάκοβιτς και διαβάζει Φρόντ: «Γυναίκες πρωτόγονης παραφοράς». Οι τουρίστες είναι φουλ Balkania: ρουμάνοι, σέρβοι και σλαβοτόιοι, αρχοντοπρολετάριοι. Είδα χελιδόνια στην Αιδηψό, πετάγανε στα ύψη και φαινότουσαν λιλιπούτσια, αλλά εν συνεχεία βουτούσαν σαν στούκας μπροστά από τις ομπρέλες, ανάμεσα στους λουόμενους που σπρώχνονταν για μια θέση στον ίσκιο. Είδα επίσης μία μεγάλη λευκή πεταλούδα στην άμμο και δυο μικρά σπουργίτια τσιμπολογούσαν ψίχουλα από το κουλούρι μου και γυροφέρνανε τον καφέ (να μου τον... πούνε). Μπάνιο αρ.15

-Η Μρε-μπέ κόλλησε κορονο-Ιό και αποχώρησε μαρσάροντας. Κολλάνε και οι πλαστικές κ' Ούκλες;; Έτσι φαίνεται. Ο υιός Τόνου κόλλησε και αυτός - ανεμβολίαστος γαρ - και πλάκωσε τους ψευδάργυρους και τις βιταμίνες D3. Έκανα κι εγώ τεστ το βράδυ στο φαρμακείο τίποτα, αρνητικός. Γάιδαρος. Μόνος. Ήθελα να έχω μία ωραία γυναίκα σαν την μόνικα μπε λούτσι για να την επιδεικνύω και μία πιστή σύντροφο για τα εσώψυχα και πηγαδάκια με τους άλλους.

30.6.22 Πέμπτη. Μπάνιο αρ. 16, πάντα Αιδηψός με ζέστη. Αρχίζω να πλύνω. Τίποτα το ενδιαφέρον. Ο Αντώνης συνεχίζει στην ελληνική Ριβιέρα με covid19 δεν θέλει να του τηλεφωνάω, έχει πονοκέφαλους. Ούτε στη μάνα του τηλεφωνάει, αυτή νομίζει ότι αυτός είναι στο νοσοκομείο και κλαίει.

1.7.22ά. Το φως του ήλιου που η λευκότητα του πλησιάζει το Μαύρο των αποκρυφιστών, διαχέεται στις λεπτομέρειες επιφέροντας απειράριθμες αλλοιώσεις στην ευκλείδια γεωμετρία του ματιού και ο κόσμος καίγεται μαζί με τα νερά του σαν σε ψυκάνινο, ενώ η διαφάνεια μίας ανυποχώρητης ιδέας για την ευτυχία ελευθερώνει μέσα στη φλόγα του

σταφυλιού μία οσμή από κατράμι. Ευγένιος Αρανίτσης. Τα χρονογραφήματά του υπήρξαν ποίηση, ανυπέβλητη και Αμείλικτη και μας λείπουν.

Έτσι με εγκατέλειψε και μένα η Ευρέπεια γιατί είδε ότι δεν μπορούσε να με καταλάβει.

Σκέφτομαι ότι δεν θα σου αρέσει και πολύ αυτό που θα σου πω. Ότι δεν μπορώ να ξεχάσω στην Ευρυδίκη ότι την σκέφτομαι κάθε λεπτό.

Σκέφτομαι εκείνη την κυρία που έκλαιγε στην προκουμαία και όταν πήγα να την παρηγορήσω μου είπε κατηγορηματικά: «εσύ κάνε μου τη χάρη σε παρακαλώ». Κλπ. κλπ.

Χάλασε η διάθεσή μου και το μπάνιο είναι αριθμός 17, διάρκειας 25 λεπτών

• Όλη την ημέρα χτυπούσαν οι καμπάνες και ακούγονταν ψαλμωδίες στη διαπασών από τα μεγάφωνα. Τι διάβολο κάνουν; Προσεύχονται στον Ύψιστο μη μπου οι τούρκοι στην Πόλη Αιδηψό;; Πάω στο σουπερμάρκετ να πάρω νερά και γαλακτοκομικά και είναι όλα κλειστά. Τι συμβαίνει; ρωτώ την κυρία που πουλάει μπουγάτσες και δεν δουλεύει τίποτα εκτός μπουγατσάδικου. Είναι μεγάλη τοπική γιορτή σήμερα, μου λέει, των Αγίων Αναργύρων οπότε τρώμε γλυκό του ταψιού. Ανέβηκα στο βουνό. Άγιες μέρες τοπικών εορτών που ομοιάζουν με δικτατορία πρέπει να σκαρφαλώνεις όπου βρεις. Με πέδιλα που άρχισαν να χαλάνε άκουσα το θόρυβο ενός ερπετού και τα χρειάστηκα. Επιτάχυνα κι έφτασα στην κορυφή πριν σουρουπώσει για να δω το ηλιοβασίλεμα. Δεν παθιάζομαι για το ηλιοβασίλεμα μ'ενδιέφερε η πανοραμική ματιά της μοναξιάς στον Ευβοϊκό. Δεν ήταν φίδι αυτό που με τρόμαξε, μάλλον ήταν κανα κλωστιάκι ή καμιά λεβεντόσαυρα. Η κατάβαση ήταν πιο δύσκολη. Κουράστηκα όλη μέρα με τον ήλιο, -τι θέλω να αποδείξω; με πόνεσε και η κήλη στο σημείο που εγχειρίστηκα. Πάω γυρεύοντας. Δεν έχω ζάχαρο, δεν έχω διαβήτη, δεν έχω προστάτη, δεν έχω καρδιά, θα πάω από κήλη. Ήμαρτον.

2.7.22 Σάββατο

-Κιμάς είναι αυτός; Βάλε μου μπόλικον με ρύζι μπόλικο. Βάλε και τυρί. Όλο το τυρί. τυρί.

-Όλα μπόλικά τα θέλεις, λέει η κυρία Άννα, η ευγενέστατη σερβιτόρα στη Γαλαξία Τέντα, σε έναν καταϊδρωμένο πελάτη που έχει μπροστά της με Βαθύ Λαρύγγι .

- Πληρώνω και θέλω να φάω, λέει το παχύ Λαρύγγι . Βάλε και ψωμί,

-Μπόλικο...

-Ναι μπόλικο, άλλα όχι τη μέση, την άκρη, τις γωνίες με την κόρα

-Έχεις γερά δόντια φαίνεται.

-Ε, να φάμε

-Μπόλικά.

Αλλά δεν άφησε μπόλικά ή έστω τα σωστά λεφτά: φέσωσε 70 σεντς την κυρία Άννα

Έχω κάνει ήδη το μπάνιο αρ.18 και ο Μπόλικος μπαίνει σε μια καρότσα της

κακιάς ώρας με το πουκάμισο έξω. Βάζω κι εγώ πλώρη με ένα ταπεράκι αγκινάρες κι ένα ρυζόγαλο για το δωμάτιο και στην ανηφόρα συναντώ τη μοναδική ντόπια που κατεβαίνει με μαντίλα

-Κάνει ζέστη, λέω.

--Πολλά! Αχ, σας πέρασα για τον κύριο που πουλάει ρίγανη

-Όχι ρυζόγαλο αγόρασα

-Πουλάτε ρυζόγαλο;

-Όχι κυρία μου από το μαγαζί το πήρα μαζί με τις αγκινάρες [...]

• Στο φέριμποτ, που μας περνάει απέναντι στην Αρκίτσα, στέκομαι μπάστακας στη γέφυρα δίπλα στο πιλοτήριο και παρακολουθώ. Παίζουν χαρτιά ο οδηγός του λεωφορείου μας, οι μούτσοι και ο καπετάνιος με την πλάτη γυρισμένη στο πηδάλιο. Το πλοίο κινείται με τον αυτόματο πιλότο, κανείς δεν κοιτάζει έξω, άλλωστε δεν έχουμε φουρτούνα, δεν έχουμε σκαφάκια και ψαροπούλες, ούτε δελφίνια και μονάχους μονάχους στη θαλάσσια περιοχή, όλα καλά, τράβα φύλλο! Κι αν πεταχτεί το τέρας της λίμνης του Λόχ Νες; αν βγει ο Ποσειδώνας γενάτος με την τρίαίνα; Τίποτα δεν έγινε. Μια χαρά προσαράξαμε, είμαστε ποντοπόροι κορυφής και σκύλοι του καταστρώματος και κυβερνάμε με τα μάτια κλειστά.

Μέσα στο λεωφορείο θα υποστούμε διπλό μαρτύριο έως τριπλό. Το αιρκοντίσιον του θανάτου και τις άθλιες μουσικές επιλογές του οδηγού: «Μ' έχεις αρρωστήσει και δεν με λυπάσαι πάρε τον ψυχίατρο τραλαλά!». Και πίσω μου η κουβέντα είναι έντονη: Γιατί πήγες και συζητήσεις με το διάβολο; Ο διάβολος φταίει. Αλλά εσύ γιατί άκουσες τον διάβολο; Ο Θεός θα τον βάλει τον διάβολο για χίλια χρόνια στην άβυσσο κι εσύ να δεις που θα καταλήξεις κακομοίρα μου, το λέει η γραφή Κάπα: Στην κοιλιά σου απάνω θα περπατάς σατανά, χώμα θα τρως.

Δεν μπορώ να κάνω κάτι, δεν έχω ακουστικά να ακούω μουσική, είμαι παραδοσιακός βιβλιοφάγος βασανίζω λίγο δύο βιβλία τη λογική του νοήματος και τη διαφορά και επανάληψη του Ζιλ Ντελέζ, δεν μπορώ πραγματικά να συγκεντρωθώ. Κι όμως θα μπορούσε να είχε ενδιαφέρον για μένα ο δημόσιος λεωφορειακός πολιτισμός αν είχα μαζί μου μία κουβερτούλα, ένα σεντόνι τουλάχιστον να μην ξεπαγιάζω.

• Οι πλημμύρες στο Σίδνεϊ συνεχίζονται. Μετά την περίοδο των καταστροφικών πυρκαγιών που κατέκαψε τη χώρα και εξαφάνισε περισσότερα ένα δισεκατομμύριο ζώα το 2020, 'το 2022 είναι η χρονιά με τις μεγάλες πλημμύρες. Το πρωί της Δευτέρας (4/7) πολλοί πολίτες παγιδεύτηκαν στα αυτοκίνητά τους και το νοτιοδυτικό Σίδνεϊ είχε μετατραπεί σε λίμνη αφού υπερχειλίσε χείμαρρος. Τον Μάρτιο (ήμουν εκεί) 20 άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους στο δυτικό Σίδνεϊ από τις πλημμύρες που προκάλεσαν οι σφοδρές βροχοπτώσεις.